

Biblioteka
SVILA I SATEN

Urednik
Borislav Pantić

Naslov originala
Sylvia Day
“Reflected in You”

Copyright © 2012 by Sylvia Day
Copyright © 2012 za srpsko izdanje Čarobna knjiga

ISBN 978-86-7702-268-6

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reprodukovati, umnožavati, prešampavati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi ili distribuirati bez odobrenja izdavača. Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Čarobna knjiga
Beograd 2012.

Silvija Dej

OGLEDAM SE U TEBI

Drugi deo serijala *Krosfajer*

Prevod sa engleskog
Jelena Stajković

**Čarobna
knjiga**

ZAHVALNICA

Veoma sam zahvalna Sindi Hvong i Lesliju Gelbmanu na podršci i podstreku, a najviše na ljubavi prema Gidionovoj i Evinoj priči. Potrebna je strast da bi se knjiga napisala i prodala. Izuzetno sam zahvalna što je oni poseduju.

Mogla bih čitav roman da napišem o tome na čemu sam zahvalna svom agentu Kimberli Vejlen. Serija *Krosfajer* zahtevala je ogroman višenacionalni trud, u više formata, a ona nikada ne omane. Zato što je uvek na visini zadatka, mogu da se opustim i koncentrišem na svoj deo posla – pisanje! – i obožavam je zbog toga.

Iza Sindi, Leslija, Kim, Kler Peli i Toma Veldona stoje dinamične ekipe iz grupe *Penguin and Trident Media*. Volela bih da svakoga pomenem poimence, ali bi to potrajalo čitavu večnost. Postoji bukvalno na desetine ljudi kojima treba da zahvalim na napornom radu i entuzijazmu.

Trident and Penguin su se pobrinuli za seriju *Krosfajer* širom sveta i ja sam veoma zahvalna svima koji su uložili vreme u moje knjige.

Najdublju zahvalnost upućujem urednici Hilari Sers, koja ima veliki doprinos u uspehu serije *Krosfajer*. Ona me vraća u kolosek.

Veliko hvala mom publicisti Gregu Salivanu, koji mi na mnoge načine čini život lakšim.

Takođe moram da zahvalim i svim međunarodnim izdavačima (dok pišem ovo, ima vas više od trideset pet) što ste poželeli dobrodošlicu Gidionu i Evi u svoju zemlju i podelili ih sa čitaocima. Svi ste divni i ja vas cenim.

A svim čitaocima širom sveta koji su prihvatili priču Gidiona i Eve – hvala! Kada sam napisala roman *Obnažena pred tobom*, bila sam uverena u to da ću biti jedina osoba kojoj se knjiga dopada. Vrlo sam uzbuđena što se i vama dopala i što zajedno pratimo Evu i Gidiona na njihovom putovanju. Vrelim, strmim putem najbolje se putuje sa prijateljima!

*Roman posvećujem Nori Roberts,
inspirativnoj i istinski prvoklasnoj.*

Njujork volim onom ludačkom strašću koju čuvam samo za još jednu stvar u životu. Grad je mikrokozma novog sveta mogućnosti i starih svetskih tradicija. Konzervativci idu rame uz rame sa boemima. Osobenost živi istovremeno sa neprocenjivim raritetima. Pulsirajuća energija grada pumpa krv u vene međunarodnog poslovanja i dovlači ljude sa svih strana sveta.

A otelotvorenje sve te ustreptalosti, goruće ambicije i širom sveta priznate moći upravo me je tucanjem dovelo do dva fantastična orgazma od kojih se zgrče prsti na nogama.

Dok se gegam ka njegovom ogromnom otvorenom ormaru, bacam pogled na krevet Gidiona Krosa izgužvan od seksa i uz drhtaj se setih zadovoljstva. Kosa mi je i dalje vlažna od tuširanja, a jedini komad odeće koji imam na sebi je peškir kojim sam se umotala. Ostalo mi je sat i po vremena do odlaska na posao, što je malo tesno. Očigledno ću morati da nađem vremena da ubacim seks u svoju jutarnju rutinu, inače ću uvek biti u gužvi. Gidion se budi spreman da osvoji svet, a mene prvu voli da pokori.

Stvarno sam srećnica!

Bliži se jul u Njujorku i temperatura raste, te sam se odlučila za uske pantalone na ivicu od prirodnog lana i svetlosivu bluzu bez rukava od puplina koja mi se slaže uz oči. Pošto nisam vična u nameštanju frizure, skupila sam svoju dugu, plavu kosu u jednostavan konjski rep, a zatim se našminkala. Kada sam se upristojila, izašla sam iz spavaće sobe.

Istog trenutka kada sam kročila u hodnik, začula sam Gidionov glas. Kroz telo mi je nakratko prošla jeza kada sam shvatila da je ljut, da govori tiho i odsečno. Njega je teško razbesneti... Osim kada se naljuti na mene. Ja mogu da ga navedem da podigne glas i opsuje, čak i da prođe rukama kroz svoju divnu grivu mastiljavocrne kose do ramena.

Ipak, u većini slučajeva Gidion je oličenje obuzdane moći. Nema potrebe da više budući da se ljudima tresu kosti samo kad ih pogleda ili im se obrati kratko i jasno.

Pronašla sam ga u radnoj sobi. Stajao je leđima okrenut vratima, sa blutut prijemnikom u uvu. Skrštio je ruke i gledao kroz prozor svog penthausa na Petoj aveniji, ostavljajući utisak veoma usamljenog čoveka, individue odvojene od sveta, a ipak sposobne da njime vlada.

Upijala sam ga naslonjena na dovratak. Sigurna sam da moj pogled na horizont izaziva više divljenja nego njegov. S mesta gde ja stojim, između tih oblakodera koji se visoko uzdižu, vidim njega, jednako moćne i impresivne spoljašnjosti. Istuširao se pre nego što sam uspela da se izvučem iz kreveta. Njegovo telo, koje ozbiljno tera na greh, sada je obučeno u dva dela skupo sašivenog trodelnog odela – priznajem da se na to žestoko palim. Pogled na njegov zadnji trap otkriva savršenu zadnjicu i moćna leđa u prsluku. Na zidu se nalazi veliki kolaž naših zajedničkih fotografija i jedna intimna koju je napravio dok sam spavala. Većinu

fotografija uslikali su paparaci koji su mu stalno za petama. On je Gidion Kros, iz „Kros inostrana“, i sa svojih smešnih dvadeset osam godina jedan je od dvadeset petoro najbogatijih ljudi na svetu. Prilično sam uverena u to da je vlasnik velikog dela Menhetna; a sigurna sam da je najzgodniji čovek na planeti. I svuda gde radi drži moje fotografije, kao da sam ja zanimljiva za gledanje koliko i on.

Okrenuo se graciozno i obuhvatio me pogledom svojih ledenoplavih očiju. Naravno da zna da sam tu i da ga posmatram. Uvek kada smo jedno blizu drugog, oseća se pucketanje u vazduhu, javlja se iščekivanje nalik na sve veću tišinu pre udara groma. Verovatno je namerno sačekao malo pre nego što se okrenuo, pružio mi šansu da ga odmerim jer zna koliko volim da ga gledam.

Mračan i opasan. I samo moj.

Bože... Nikada se nisam navikla na utisak koji ostavlja njegovo lice. Te izvajane jagodice i tamne izvijene obrve, plave oči sa gustim trepavicama, i te usne... savršeno izrezbarene da budu i senzualne i grešne. Obožavam kada se izviju u osmeh koji poziva na seks i zadržim kada se surovo stisnu. A kad pritisne te usne na moje telo, izgorim za njim.

Pobogu, čuješ li ti sebe? Usne mi se izvijaju u osmeh pri pomisli na to koliko sam se nervirala kada drugarice počnu sa poetskim hvalospevima o lepoti svojih momaka. Ali evo me, bez prestanka se divim božanstvenosti komplikovanog, frustrirajućeg, sjebanog čoveka lepog kao greh, u kojeg se svakog dana sve više zaljubljujem.

Dok gledamo jedno u drugo, i dalje se mršti i ne prestaje da priča s jadničkom s druge strane slušalice, ali mu pogled smekšava i od hladnog, iritiranog prelazi u vreo kao žar.

Dosad je trebalo da se naviknem na tu promenu kad god me pogleda, ali me i dalje pogađa toliko da mi tlo zadrhti pod noga-

ma. Taj pogled odaje koliko žarko i jako želi da me tuca – što i radi kad god mu se ukaže prilika – a takođe ukazuje i na njegovu sirovu, neumoljivu snagu volje. Snaga i dominacija su osnova svega što Gidion radi u životu.

„Vidimo se u subotu u osam“, završi on, a zatim iščupa slušalicu iz uva i baci je na sto. „Evo, dođi ovamo.“

Kroz telo mi prođe još jedan drhtaj zbog načina na koji je izgovorio moje ime, istim zapovednim ugrizom koji koristi kada kaže *Svrši, Evo* dok sam pod njim... dok me ispunjava... dok očajnički želim da doživim vrhunac za njega...

„Nemamo vremena za to, šampionu.“ Povukla sam se u hodnik jer sam slaba kad je o njemu reč. Blaga hrapavost u njegovom ugladenom, kulturnom glasu može maltene da me dovede do orgazma samo dok ga slušam. A uvek kada me dodirne, ja se predajem.

Požurila sam u kuhinju da nam pristavim kafu.

Promrmljao je nešto sebi u bradu i krenuo za mnom, brzo me sustigavši dugim korakom. Našla sam se pribijena uza zid od strane nabreklog, seksi muškarca od metar i devedeset.

„Znaš šta se dešava kad bežiš, anđele.“ Gidion mi zari zube u donju usnu, a onda ublaži ugriz pomazivši je jezikom. „Uhvatim te.“

Nešto u meni uzdahnu od radosne predaje i telo mi se opusti od zadovoljstva što smo toliko pripijeni jedno uz drugo. Nprestano žudim za njim, toliko jako da prelazi u fizičku bol. To što osećam je požuda, ali i mnogo više od toga. Nešto toliko dragoceno i duboko jer Gidionova požuda nije okidač koji bi upalio s drugim muškarcem. Da iko drugi pokuša da me potčini težinom tela, izbezumila bih se. Ali to nikada nije problem sa Gidionom. On zna šta mi treba i koliko mogu da podnesem.

Od iznenadnog bleska njegovog osmeha srce mi je stalo.

Suočena s tim licem koje oduzima dah i sjajnom tamnom kosom, osetih kako mi kolena klecaju. Tako je ugladen i urban, ako se izuzmu svilenkasti pramenovi koji nehajno padaju.

Očešao je nos o moj. „Ne možeš tako da mi se osmehuješ, a onda odeš. Kaži mi o čemu si razmišljala dok sam razgovarao telefonom.“

Usne su mi se izvile u osmeh. „O tome koliko si božanstven. Bolesno je koliko često razmišljam o tome. Treba konačno da se dovedem u red.“

Uhvatio me je pozadi za butinu i naterao me da mu se još više približim, izazivajući me mešajući kukovima o mene, u čemu je majstor. Izuzetno je nadaren u krevetu. I svestan toga. „Proklet da sam ako to dopustim.“

„O?“ Kroz vene mi je prošla grešna vrelina, telo mi je previše gladno njega. „Ne želiš da mi kažeš da hoćeš još jednu zanesenu ženu za vratom, gospodine Mrzim-prevelika-očekivanja.“

„Ja želim“, mazno je govorio, uzimajući me za vilicu i trljajući mi donju usnu palcem, „da si previše zauzeta razmišljanjem o meni da bi pomislila na nekog drugog.“

Lagano i drhtavo sam udahnula. Potpuno me je zaveo njegov vatren pogled, provokativan ton njegovog glasa, vrelina njegovog tela i miris kože od kog polazi voda na usta. On je moja droga i nemam želju da se oslobodim tog poroka.

„Gidione“, prodahntala sam u transu.

Tiho prostenjaviši, pritisnuo je svoje izvajane usne na moje i od sočnog, snažnog poljupca zaboravila sam koliko ima sati... poljupca koji je zamalo uspeo da me omete da uočim nesigurnost koju je upravo pokazao.

Zagnjurila sam mu prste u kosu da ga zadržim mirnog i uzvratila mu poljubac, kliznuvši jezikom po njegovom, mazeći ga.

Zajedno smo vrlo kratko. Manje od mesec dana. Još gore, nijedno od nas dvoje ne zna kako treba da izgleda veza koju sada pokušavamo da izgradimo – veza u kojoj se pretvaramo da nismo ozbiljno slomljeni.

Obuhvatio me je rukama i posesivno stegnuo. „Želeo sam da provedemo vikend zajedno u Florida Kizu – goli.“

„Mmm, dobro zvuči.“ I više nego dobro. Koliko god da se primam na Gidiona u trodelnom odelu, mnogo više volim kada je nag. Izbegla sam da ga obavestim da nisam slobodna ovog vikenda...

„A sada moram da provedem vikend radno“, promrmlja dok su mu se usne pomerale na mojima.

„Posao koji si odložio da bi bio sa mnom?“ Odlazio je ranije s posla da bi proveo vreme sa mnom i znam da ga to košta. Majka mi je u trećem braku, i svi njeni supružnici bili su uspešni, bogati tajkuni ovog ili onog tipa. Znam da je prekovremeni rad cena ambicije.

„Dajem ljudima veliku platu da bih bio sa tobom.“

Vrlo lukavo, ali sam primetila ljutit blesak u njegovim očima i skrenula mu pažnju. „Hvala. Hajde da popijemo kafu dok još imamo vremena.“

Gidion je prešao jezikom preko moje donje usne i pustio me. „Hoću da krenemo sutra do osam uveče. Spakuj lagane stvari. U Arizoni je sparno.“

„Šta?“ Počela sam da trepcem ka njegovim leđima dok se vraćao u radnu sobu. „Imaš posla u Arizoni?“

„Nažalost.“

Uh... hej. Umesto da opet rizikujem i spomenem kafu, odložila sam raspravu i nastavila ka kuhinji. Prošla sam kroz Gidionov prostran stan u zadivljujućem stilu predratne arhitekture i tankih

zasvođenih prozora, dok su mi štikle naizmenično lupkale o uglučano tvrdo drvo, prigušene obison prostirkama. Ukrašen tamnim drvetom i neutralnim materijalima, luksuzan prostor obasjan je u boji dragog kamenja. Koliko god da stan vrišti od skupoće, ipak uspeva da ostane topao i pun dobrodošlice, udobno mesto gde možeš da se opustiš i osetiš ušuškano.

Kada sam stigla do kuhinje, odmah sam stavila šolju ispod aparata za kafu. Gidion mi se pridružio sakoa prebačenog preko ruke i mobilnog telefona u drugoj ruci. Stavila sam još jednu šolju za njega, a onda otišla da uzmem pola-pola¹.

„Možda ipak bude na sreću.“ Okrenula sam se ka njemu i podsetila ga na obaveze koje imam prema cimeru. „Moram da očitam Keriju bukvicu ovog vikenda.“

Gidion spusti telefon u unutrašnji džep sakoa, a onda ga prebaci na barsku stolicu koja se nalazila pored kuhinjskog dela. „Evo, ideš sa mnom.“

Uzdišući u žurbi, stavila sam pola-pola u kafu. „Da radim šta? Ležim gola i čekam da završiš sa poslom da bi me tucao?“

Nije skidao pogled s mene kad je uzeo šolju i počeo da srkuće vrelu kafu uz previše smirenu odmerenost. „Hoćemo da se svađamo?“

„Hoćeš da budeš naporan? Već smo razgovarali o ovome. Znaš da ne mogu da ostavim Kerija posle onoga što se sinoć desilo.“ Gomila prepletenih tela koje sam zatekla u dnevnoj sobi dala je novo značenje izrazu *masovna katastrofa*.

Vratila sam tetrapak u frižider i osetila kako me snaga njegove volje neumitno vuče ka njemu. Tako je od samog početka. Kad tako odluči, Gidion može da me natera da *osetim* njegove zahte-

¹ Pola-pola se u SAD odnosi na mlečni proizvod, kombinaciju mleka i šlaga koja se koristi za kafu. (Prim. prev.)

ve. A mnogo, mnogo je teško ignorisati deo sebe koji me moli da mu dam sve što traži. „Ti ćeš se pobrinuti za posao, ja za svog najboljeg prijatelja, pa ćemo se vratiti da se pobrinemo jedno za drugo.“

„Evo, ne vraćam se do nedelje uveče.“

Oh... Osetila sam oštro probadanje u stomaku kada sam čula da ćemo toliko dugo biti odvojeni. Većina parova ne provodi zajedno svaki slobodan trenutak, ali mi nismo kao većina ljudi. Oboje imamo emotivne blokade, nesigurni smo i zavisni jedno od drugog, tako da redovno moramo da budemo u kontaktu da bismo normalno funkcionisali. Mrzim kad se odvajamo. Jedva da prođe dva sata da ne pomislim na njega.

„Ni ti ne možeš da podneseš pomisao na to“, reče on tiho, proučavajući me na onaj svoj način na koji sve vidi. „Do nedelje nećemo biti ni za šta.“

Dunula sam u kafu i uzela gutljaj. Uznemirava me to što ću čitav vikend provesti bez njega. Još gore, mrzim i pomisao na to što će toliko vremena provesti daleko od mene. On tamo ima čitav niz mogućnosti i izbora, tamo su žene koje nisu toliko sjebane i teške za vezu.

Ipak sam se naterala da kažem: „Oboje znamo da to baš i nije zdravo, Gidione.“

„Ko kaže? Niko ne zna kako je biti u našoj koži.“

Okej, za to je u pravu.

„Moramo na posao“, rekoh, znajući da će nas ovaj nerešeni konflikt izluđivati čitavog dana. Kasnije ćemo sve rešiti, ali smo zasad zaglavljani u mestu.

Naslonio se na kuhinjski pult, prebacio jednu nogu preko druge i tvrdoglavo nastavio. „Ono što nama treba jeste da ti pođeš sa mnom.“

„Gidione.“ Počela sam da lupkam nogom o pločicu od travertina. „Ne mogu tek tako da se odrekнем svog života u tvoju korist. Ako se pretvorim u pratilju, ubrzo ću ti dosaditi. Ma, biće mi muka od same sebe. Nećemo umreti ako provedemo dva dana sređujući ostale segmente života, bez obzira na to koliko nam je to mrsko.“

Pogled mu se susreo s mojim. „Ti si previše teška da bi postala pratilja.“

„A ti si me prepoznao jer si i sâm pun teškoća.“

Gidion se ispravi, odbacivši svoju zamišljenu senzualnost i istog trena me osvoji žestokom jačinom. Tako nestalan – kao i ja. „Evo, u poslednje vreme si privukla dosta medijske pažnje. Nije tajna da si u Njujorku. Ne mogu da te ostavim ovde dok sam na putu. Povedi Kerija s nama ako moraš. Možeš da se raspravljaš sa njim dok čekaš da završim posao i dođem da te tucam.“

„Ha.“ Mada cenim njegov pokušaj da sve okrene na šalu, shvatila sam šta mu najviše smeta ako se razvojimo – *Nejtan*. Moj bivši polubrat je živa noćna mora iz moje prošlosti i Gidion se boji da se može ponoviti i u sadašnjosti. Plaši me da priznam da ne greši u potpunosti. Štit anonimnosti koji me je čuvao godinama sada je slomljen našom javnom vezom.

Bože... uopšte nismo imali vremena da se udubimo u taj haos, ali znam da je to nešto što Gidion neće dozvoliti. On je čovek koji polaže sva prava na svoje vlasništvo, sa rivalima izlazi na kraj uz nemilosrdnu preciznost i nikada ne bi dopustio da mi se nešto loše desi. Ja sam njegovo utočište, a samim tim sam mu izuzetna i neprocenjiva.

Gidion pogleda na sat. „Anđele, vreme je da krenemo.“

Uzeo je sako i dao mi znak rukom da krenem ispred njega kroz luksuznu dnevnu sobu, odakle sam zgrabila tašnu i kesu sa

cipelama za hodanje i ostalim potrepštinama. Nekoliko trenutaka kasnije, došli smo do prizemlja njegovim privatnim liftom i ušli na zadnje sedište crne *bentli* limuzine.

„Zdravo, Anguse“, pozdravih vozača koji mi otpozdravi dodirujući obod staromodne šoferske kape.

„Dobro jutro, gospođice Tramil“, odgovori on uz osmeh. To je stariji gospodin crvene kose, prošarane nemirnim sedim pramenovima. Sviđa mi se iz više razloga, a jedan od njih je taj što vozi Gidiona još od osnovne škole i istinski mu je stalo do njega.

Brzo sam bacila pogled na *roleks* koji su mi poklonili majka i očuh, i shvatila da ću stići na vreme na posao... ako se ne zaglavimo u saobraćaju. Baš kad sam to pomislila, Angus je vešto uleteo u bujicu taksija i automobila na ulici. Posle napete tišine Gidionovog stana, buka sa Menhetna me je probudila isto kao što bi to uradio i kofein. Okrepilo me je trubljenje sirena i prelaženje gumama preko šahti. Reka pešaka brzog koraka bila je sa obe strane zakrčene ulice, dok su se zgrade slavoljubivo uzdizale ka nebu i zaklanjale nas od sunca koje se dizalo.

Bože, stvarno volim Njujork. Svakog dana odvojim vreme da ga upijem, uvučem u sebe.

Udobno sam se zavalila pozadi u kožno sedište i stegla Gidiona za ruku. „Hoćeš li se osećati bolje ako Keri i ja za vikend odemo iz grada? Možda skoknemo do Vegasa?“

Gidion skupi oči. „Jesam li ja pretnja Keriju? Zbog toga nećeš da uzmeš Arizonu u obzir?“

„Šta? Ne. Mislim da ne.“ Nameštajući se u sedištu, okrenula sam se ka njemu. „Ponekad mi treba čitava noć da ga nateram da se otvori.“

„Misliš da ne?“, ponovio je moj odgovor, ignorišući sve osim tih prvih reči.

„Možda misli da ne može da dopre do mene kada mu treba razgovor jer sam uvek sa tobom“, razjasnila sam, stegnuvši šolju kafe dok smo prelazili preko šahte. „Slušaj, moraćeš da se oslobodiš ljubomore prema Keriju. Gidione, kad kažem da mi je on kao brat, ne šalim se. Ne mora da ti se sviđa, ali moraš da shvatiš da će on zauvek biti deo mog života.“

„Da li i njemu to isto pričaš za mene?“

„Nema potrebe. On to zna. Ja ovde pokušavam da nađem neki kompromis...“

„Ja nikada ne pravim kompromise.“

Podigoh obrve. „Sigurna sam da je tako kada je posao posredi. Ali ovo je veza, Gidione. Zahteva davanje i...“

Gidion prostenja i prekinu me. „Moj avion, moj hotel, i ako kreneš negde, sa sobom vodiš i obezbeđenje.“

Iznenadilo me je njegovo iznenadno, nevoljno popuštanje i ćutala sam čitav minut. Dovoljno dugo da mu se obrva izvije iznad tih prodornih plavih očiju kao da kaže *uzmi ili ostavi*.

„Zar ne misliš da je to malo preterano?“, ispipavala sam teren. „Keri će biti sa mnom.“

„Izvini što posle prethodne večeri nemam poverenja u njega kad je reč o tvojoj bezbednosti.“ Dok je ispijao kafu, svojim stavom mi je stavio do znanja da je za njega razgovor završen. Ponudio mi je prihvatljive opcije.

Možda bih počela da mu prebacujem zbog takve arogantnosti da nisam shvatala da je samo podstaknut brigom za mene. Iza sebe imam opaku prošlost, a veza sa Gidionom me je stavila na udar medijima i to može dovesti Nejtana Barkera pravo na moja vrata.

Plus, kontrolisanje svega oko sebe samo je deo Gidionove ličnosti. Sve to dolazi u paketu i moram da napravim dovoljno mesta da bih ga prihvatila.

„Okej“, složila sam se. „Koji je tvoj hotel?“

„Imam ih nekoliko. Odaberi sama.“ Okrenuo se i pogledao kroz prozor. „Skot će ti imejlom poslati spisak. Kad se budeš odlučila, javi mu da rezerviš. Krenućemo na let zajedno i vratićemo se zajedno.“

Uronila sam rame u sedište, uzela gutljaj kafe i primetila da je ruku skupio u pesnicu na butini. U nejasnom odrazu u prozoru, Gidionovo lice bilo je bezizražajno, ali sam osećala njegovo neraspoloženje.

„Hvala“, promrmljala sam.

„Nemoj. Nisam srećan zbog ovoga, Evo.“ Mišić na vilici mu se trže. „Tvoj cimer sjebe stvar, a ja moram da provedem vikend bez tebe.“

Bilo mi je mrsko što je nesrećan, te sam mu uzela kafu i stavila šolje u držač za čaše pozadi. Onda sam mu se popela u krilo i opkoračila ga. Obavila sam mu ruke oko ramena. „Cenim što si napravio ustupak, Gidione. To mi mnogo znači.“

Prikovao me je žestokim pogledom plavih očiju. „Od prvog trenu kada sam te ugledao, znao sam da ćeš me izludeti.“

Nasmejala sam se, setivši se kako smo se upoznali. „Kad sam ljospnula na dupe u predvorju *Krosfajera*?“

„Pre toga. Napolju.“

Namrštila sam se i upitala ga: „Gde napolju?“

„Na trotoaru.“ Gidion me uhvati za kukove i stegnu na onaj svoj posesivan, dominantan način koji me tera da žudim za njim. „Krenuo sam na sastanak. Minut kasnije i mimoišli bismo se. Taman sam ušao u auto, kada si se pojavila iza ugla.“

Sećam se da je tog dana pored trotoara stajao upaljen *bentli*. Kada sam stigla, previše me je zadivila zgrada da bih obratila pažnju na uglašeno vozilo, ali sam ga primetila po odlasku.

„Pogodila si me čim sam te ugledao“, reče promuklim glasom. „Nisam mogao da skinem pogled s tebe. Odmah sam te poželeo. Previše. Maltene silovito.“

Kako sam mogla da ne uvidim da ima nešto više u našem prvom susretu nego što sam shvatala? Mislila sam da smo slučajno naleteli jedno na drugo. Ali on je odlazio... što znači da se sa namerom vratio. Zbog mene.

„Stala si baš pored *bentlija*“, nastavi on, „i nakrivila si glavu. Gledala si gore u zgradu i zamislio sam te na kolenima, kako me gledaš na isti način.“

Od tihog režanja u Gidionovom glasu promeškolljila sam mu se u krilu.

„Na koji način?“, prošaputah, hipnotisana vatrom u njegovim očima.

„Uzbuđeno. Uz dozu divljenja... i zastrašenosti.“ Obuhvatio mi je zadnjicu i još jače me privio uz sebe. „Nije bilo šanse da ne krenem za tobom. I eto tebe tamo, baš kako sam te poželeo, maltene si klečala preda mnom. U tom trenutku imao sam nekoliko fantazija o tome šta ću ti raditi kada te skinem.“

Progutala sam knedlu, setivši se da sam na sličan način reagovala na njegovu pojavu. „Kada sam te ugledala prvi put, pomislila sam na seks. Seks uz vrištanje i stezanje čaršava.“

„Video sam to.“ Rukama mi je kliznuo niz kičmu. „I znam da si i ti videla *mene*. Videla si ko sam... šta nosim u sebi. Prozrela si me.“

I od toga sam pala na dupe – bukvalno. Pogledala sam mu u oči i videla koliko se kontroliše, koliko mu je duša mračna. Videla sam moć, glad, kontrolu i potrebu. Negde duboko u sebi, znala sam da će me pokoriti. Laknulo mi je što je i on osetio istu usko-mešanost zbog mene.

Gidion mi je rukama obgrlio lopatice i privukao me bliže dok nam se čela nisu dodirnula. „Evo, niko to dotad nije video. Ti si jedina.“

Grlo mi se steglo od bola. Gidion je u mnogo čemu težak čovek, ali prema meni ume da bude tako sladak. Skoro na detinjast način, što volim jer je čisto i neobuzdano. Ako nikome nije dovoljno stalo da vidi šta se nalazi ispod tog izvanrednog lica i računa u banci, onda taj neko i ne zaslužuje da ga poznaje. „Nemam pojma. Bio si tako... kul. Kao da te se ja uopšte ne tičem.“

„Kul?“ , naruga se on. „Izgoreo sam od tebe. Otad sam sjeban.“

„Vau. Hvala.“

„Naterala si me da mi trebaš“, reče hrapavim glasom. „Sada ne mogu da podnesem pomisao na to da provedem dva dana bez tebe.“

Držeći mu vilicu rukama, nežno sam ga poljubila usnama koje su mu i laskale i izvinjavale se. „I ja tebe volim“, prošaputala sam mu u divne usne. „Ni ja ne mogu da podnesem da nisam sa tobom.“

Uzvratio mi je poljubac halapljivo i neobuzdano, ali je opet način na koji me drži nežan i pun poštovanja. Kao da sam dragocena.

Kada se odvojio od mene, oboje smo teško disali.

„Ja čak nisam ni tvoj tip“, zadirivala sam ga, pokušavajući da ga oraspoložim pre nego što odem na posao. Gidionova strast ka brinetama dobro je poznata i više puta potvrđena.

Osetih kako se *bentli* zaustavlja. Angus izađe iz automobila kako bismo ostali sami, ostavivši motor da radi i uključenu klimu.

Pogledala sam kroz prozor i iza nas ugledala *Krosfajer*.

„Što se toga tiče...“, Gidion spusti glavu na sedište. Duboko je udahnuo. „Korin je iznenađena zbog tebe. Nisi ono što je očekivala.“